

РЕШЕНИЕ

№ 429

гр. Перник, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

Членове: РОМАН Т. НИКОЛОВ
КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от РОМАН Т. НИКОЛОВ Въззивно гражданско дело № 20211700500569 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 260589 от 20.5.2021 г. постановено по гр.д. № 6198 по описа на Районен съд Перник за 2020 г. съдът е осъдил Община Перник, с ЕИК: 000386751, с адрес гр. Перник, площад „Св. Иван Рилски“, № 1 да заплати на Г. Ж. Г., с ЕГН: ***** и адрес: ***, сумата от сумата от 7000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди – телесни увреждания, болки, страдания и стрес, причинени от инцидент – спъване и падане, настъпил на 13.01.2020 г. около 07.40 часа в гр. Перник, на пътното платно на ул. „****“, между входа на дентална клиника „****“ и входа на административна сграда, ведно със законната лихва върху така претендираната сума, считано от датата на увреждането – 13.01.2020 г., до окончателното ѝ изплащане, като за разликата над уважения размер от 7000 лв. до пълния предявен размер от 8000 лв. или за сумата от 1000 лв. отхвърлил иска.

Осъдил е на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Община Перник да заплати на А. Ж. Г. сумата от 131.25 лв. представляваща сторени от ищцата разноски.

Осъдил Община Перник на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 36, ал. 2 Закона за адвокатурата, да заплати на адвокат В.К. от Адвокатска колегия ***, сумата от 680 лв., представляваща разноски по делото за оказана безплатна адвокатска защита.

Осъдил Община Перник да заплати на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК по сметка на Районен съд Перник сумата в размер на 280 лв., представляваща дължима държавна такса.

Осъдил Р.Б.А., на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК да заплати на Община Перник сумата 18.75 лв., разноски съобразно отхвърлената част на иска.

Недоволен от така постановеното решение е останал ответникът в първоинстанционното производство Община Перник, който в законоустановения срок, е подал въззивна жалба. Прави се оплакване, че първоинстанционният съд е постановил неправилно, необосновано и незаконосъобразно Решение. В жалбата се изтъква, че от събраните по делото доказателства, не е доказано по несъмнен начин, че мястото на инцидента се стопанисва и поддържа от Общината, както е приел Районният съд. Излага съображения, че произшествието се дължи на действия на привлеченото по делото трето лице помагач „ЧЕЗ Разпределение България“ АД като изкопните дейности са извършени от дружеството. По делото липсвали доказателства за приключването на ремонтните дейности в срок и възстановяването на пътната настилка от страна на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД. Твърди, че липсва преценка на всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност. С жалбата се моли обжалваното решение да бъде отменено и съдът да постанови друго такова, с което исковете да бъдат отхвърлени.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПКАНГ. Ж. Г. и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, не са подали отговор на жалбата подадена от Община Перник.

Окръжен съд Перник, извършвайки проверка на обжалваното Решение по направените оплаквания в жалбите и с оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено и доказано следното:

Производството пред Районен съд Перник е образувано по молба подадена от А. Ж. Г. чрез адв. В.К., с която моли да бъде осъдена Община Перник да ѝ заплати сумата 8000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – телесни увреждания, болки, страдания и стрес, причинени от инцидент – спъване и падане, настъпил на 13.01.2020 г. около 07.40 часа в гр. Перник, на пътното платно на ул. ***, между входа на дентална клиника „****“ и входа на административна сграда, ведно със законната лихва върху така претендираната сума, считано от датата на увреждането – 13.01.2020 г., до окончателното ѝ изплащане.

В срока за отговор по реда на чл. 131 ГПК Община Перник подаде такъв, като оспорила предявените искове по основание и размер и е поискала отхвърляне на същите.

В подадения писмен отговор е направено искане като трето лице помагач на страната ответната Община Перник да бъде конституирано дружеството „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, с ЕИК: 130277958. Не е предявен обратен иск.

От събраните по делото доказателства се установява следното от фактическа страна:

На 13.01.2020 г. рано сутринта ищцата отивала на работа. Около 07.40 часа била на ул. „****“ в гр. Перник между входа на дентална клиника „****“ и входа на административна сграда. В този участък пътното платно било разкопано изцяло и имало зеледяване. Движейки се по улицата десният крак на А.Г. попаднал в дупка на платното и същата паднала. В резултат от падането ищцата изпитала силна болка в глезена на десния крак. Направила опит да стане, но поради силната болка не успяла и се наложило нейна колежка – свидетелката да ѝ помогне. Доколкото болката продължила въззиваемата още същия ден била откарана в МБАЛ „****“ гр. ***, където ѝ била направена рентгенова снимка. От приложената по делото Епикриза от

17.01.2020 г. на Травматологично отделение към МБАЛ „****“ АД – гр. ***, се установява, че при приемането ѝ въззиваемата е била контактна и адекватна, но с остри болки в дясна глезенна става, като от рентгенографията се установило, че при А.Г. има данни за бималеоларна фрактура, без дислокация на фрагментите. Това ѝ състояние е наложило по спешност под локална анестезия да бъде направена репозиция на фрактурата и да бъде наложена гипсова имобилизация. Болничното лечение е продължило 5 дни, като при изписването ѝ от лечебното заведение продължавала да изпитва болки в десния крак. Гипсовата имобилизация била свалена след 45 дни, след което А.Г. видно от приложената по делото Епикриза провела рехабилитация в „СБПЛР“ ЕООД гр. *** за срок от 7 дни. От представените по делото копия от болнични листа се установява, че в резултат от травмата въззиваемата била в болничен отпуск от 13.01.2020 г. до 14.06.2020 г.

Пред Районния съд показания в качеството на свидетели показания са дали Ж.М.Н. и Р.Ж.И., както и е прието заключение по назначената от съда съдебно-медицинска експертиза.

С обжалваното решение, РС Перник е осъдил Община Перник да заплати на А. Ж. Г., сумата от 7000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – телесни увреждания, болки, страдания и стрес, причинени от инцидент – спъване и падане, настъпил на 13.01.2020 г. около 07.40 часа в гр. Перник, на пътното платно на ул. „****“, между входа на дентална клиника „****“ и входа на административна сграда, ведно със законната лихва върху така претендираната сума, считано от датата на увреждането – 13.01.2020 г., до окончателното ѝ изплащане, като за разликата над уважения размер от 7000 лв. до пълния предявен размер от 8000 лв. или за сумата от 1000 лв. отхвърлил иска.

При така изложената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваните части, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата.

Обжалваното първоинстанционно решение е постановено от съдия от РС Перник в предвидената от закона форма и в кръга на неговата компетентност, поради което същото е валидно и допустимо.

След преценка на събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, Окръжен съд Перник намира, че решението на РС Перник е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Въззивният съд счита, че първоинстанционният съд е изяснил пълно и всестранно спора от фактическа страна, като настоящият състав на съда споделя изцяло изложените от районния съд мотиви и правните му изводи, поради което на основание чл. 272 от ГПК препраща към тях.

По доводите във въззивна жалба на ответната Община:

Основното възражение в жалбата е, че не е налице възлагане на дейности по разкопаване на пътното платно на ул. „****“ в гр. Перник от страна на Община Перник на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, а същите са извършени от експлоатационното дружество по негово искане с цел подмяна на кабели, като представените по делото Уведомително писмо от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, с вх. № 19/СЛУ-5628 от 18.07.2019 г. и Протокол за разкопаване № 24 от 02.08.2019 г. изрично било посочено, че работите по възстановяване на пътната настилка ще се извършат от и за сметка на

„ЧЕЗ Разпределение България“ АД, поради което Районния съд неправилно е ангажирал отговорността на Община Перник.

Настоящият въззивен състав счита това твърдение за неоснователно по следните съображения:

Безспорно мястото на инцидента е в рамките на урбанизираната част на гр. Перник. Няма спор, че участъкът, в който е станало произшествието, а именно ул. „****“, е част от уличната мрежа на града и като такъв, съгласно чл. 8, ал. 3 от ЗП е публична общинска собственост. Този извод на съда се налага и от разпоредбите на ЗОС, а именно чл. 2, ал.1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за общинската собственост, както и с оглед разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от ЗОС. Доколкото улицата, на която е възникнал инцидента е предназначена за общо ползване, то по силата на чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗОС е публична общинска собственост. С оглед на това, задължение за поддържане на улицата в изправно състояние така, че същата да бъде годна за използване по предназначението ѝ е на Община Перник. Управлението на общинските пътища, включващо проектирането, строителството и тяхното поддържане, е възложено на кмета на съответната община (чл.19 от ЗП). Съгласно разпоредбата на чл. 31 от ЗП изграждането, поддържането и ремонта на общинските пътища е вменено в задължение на съответната община. Параграф 6, т. 1 от ЗДвП предвижда, че към пътищата се приравняват улиците, а параграф 1, т. 2 от ДР на Наредба № 1 от 17.01.2001 г. за организиране движението по пътищата предписва, че Път е всеки отворен за обществено ползване път и улиците в населените места. Т.1 на същата норма разпорежда, че по смисъла на Наредбата Стопанин на пътя е собственикът или администрацията, която управлява пътя. Лицата, които стопанисват пътищата имат задължение да ги поддържат изправни, като за организиране движението по тях използват пътни знаци – чл. 3 от ЗДвП. Според чл. 167 ал. 1 ЗДвП лицата, които стопанисват пътя го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок.

По делото от страна на ответника Община Перник не са ангажирани доказателства и не се установява дейността по поддържането и управлението на конкретния пътен участък в града да е възложено от Общината като задължение на друг правен субект, конкретно „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, поради което не може да се приеме, че отговорност за причинените на ищеца вреди следва да носи електроразпределителното дружество. Представените документи за причините, поради които пътя е бил разкопан биха били относими, ако имаше предявен обратен иск от Община Перник срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, но такъв иск не е предявен.

Относно размера на присъденото обезщетение:

Обжалваното решение е постановено при пълно и точно установена фактическа обстановка и при правилно приложение на материалния закон, а именно чл. 52 от ЗЗД.

Неоснователно е възражението изложено във въззивната жалба, че присъденият размер не съответства на претърпените болки и страдания. Пред първоинстанционния съд е допусната и изслушана съдебно – медицинска експертиза, изготвена от вещото лице д-р К.С.. От заключението по същата се установява, че в резултат от инцидента А. Ж. Г. е получила двуглезенно счупване на дясна глезенна става. Увреждането е настъпило в резултат от усукване на глезенната става или т.нар. стъпване накриво, като естеството на травмата предполага същата да е причинена по механизма, описан в исковата молба. Това е наложило провеждане на лечение по спешност в МБАЛ „****“

АД – гр. *** с поставяне на гипсова имобилизация на дясна подбедрица за период от 45 дни. Доколкото нямало последващи усложнения възстановителният период продължил около 4-5 месеца, което било нормална продължителност за травма от процесния вид. През този период пострадалата е изпитвала болки и страдания с по-голям интензитет през първите три месеца, като впоследствие същите започнали да отслабват. Освен това при личния преглед, извършен на 21.01.2021 г. въззиваемата продължавала да се оплаква от боджи в дясна глезенна става, засилващи се при натоварване. Вещото лице при личния преглед е установило, че няма трайни последици от травмата, засягащи общото здравословно състояние на А.Г.. С оглед давността на травмата и проведеното лечение, експертът е приел, че към момента на изготвяне на заключението, лечението на полученото увреждане е завършило. Вещото лице е посочило, че не са налице козметични дефекти от получената травма. При тези данни първоинстанционният съд правилно и законосъобразно е приел заключението на вещото лице, като компетентно изготвено и на база изложеното в него е формирал своите изводи.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост – чл. 52 ЗЗД. Според приетото в Постановление № 4/23.12.1968 г. на Пленума на ВС понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат пред вид от съда при определяне размера на обезщетението. Такива обстоятелства при телесни увреждания са характерът, броят и начинът на увреждането, обстоятелствата, при които е извършено, евентуално допълнително влошаване на здравословното състояние на пострадалия, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр.

Като съобрази описаните по-горе доказани увреждания и последиците от тях, свързаните с тях физически и емоционални болки, страдания и неудобства на въззиваемата, техния вид, интензитет и продължителност, обстоятелствата, че А.Г. е била на **г., факта че е търпяла силни болки през продължителен период (непосредствено след травмата и 45 дни докато е била с гипсова имобилизация), търпяла е болки и през останалия период (макар и не толкова силни), а търпи и към момента, а през целия период – хигиенни и битови неудобства, както и пълното зарастване на фрактурите и прогнозата за подобряване на състоянието и с оглед на икономическите условия в страната към 2021 г. като се съобрази принципа на справедливост, залегнал в разпоредбата на чл. 52 ЗЗД и съдебната практика, съдът намира, че претендираното обезщетение в размер на 7000 лева е адекватна обезвреда на претърпените от нея неимуществени вреди.

Предвид гореизложеното, ОС Перник счита, че въззивната жалба е неоснователна, а обжалваното решение на РС Перник е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото разноските в първоинстанционното производство остават така, като са изчислени от Районния съд, а на жалбоподателя не следва да се присъждат такива за въззивното производство. Въззиваемата претендира разноски, във въззивното производство изразяващи се в адвокатско възнаграждение за осигурената й безплатна правна помощ от адв. К., като на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения Община Перник дължи на адв. В.К. сумата от 680 лв. адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 557 от 09.03.2020 г. по гр.д. № 3757 по описа на Районен съд Перник за 2019 г.

ОСЪЖДА Община Перник, с БУЛСТАТ: 000386751 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на адвокат В.К. сумата от 680 лева за осъществена безплатна правна помощ.

Решението е постановено с участието на трето лице помагач на страната на ответната Община Перник – „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, с ЕИК: 130277958.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____